

NR. 3, Anul 1, 2013

**PUBlicaŢIE EDITATĂ DE CLUBUL
« PRIETENII BIBLIOTECII »
LICEUL TEHNOLOGIC OCNA MUREŞ**

ISSN 2286 - 0878

EXPERIMENT

PAGINA BIOGRAFICĂ

FREDERIC CHOPIN

Frédéric Chopin (n. 1 martie 1810, Zelazowa Wola – d. 17 octombrie 1849) a fost un compozitor polonez de muzică pentru pian în perioada romantismului. Este considerat drept unul dintre cei mai prolifici și influenți compozitori de muzică pentru acest instrument.

Chopin a fost fiul unei poloneze și al unui expatriat francez. Deși considerat un copil minune în țara natală, Chopin pleacă la vârsta de 20 de ani către Paris. În capitala franceză își consolidează reputația ca interpret, profesor și compozitor, adoptând totodată numele de “Frédéric-Francois”. În perioada 1837 – 1847 are o relație tumultuoasă cu scriitoarea franceză George Sand.

Trupul trece în neființă la vârsta de 39 de ani cu diagnosticul de tuberculoză pulmonară, întreaga viață fiindu-i măcinată de sănătatea sa precară.

Peste 230 de lucrări ale compozitorului au supraviețuit timpului.

Pianul se regăsește pe tot parcursul operei sale, de cele mai multe ori purtând chiar un rol exclusiv, iar compozițiile sale sunt considerate culmile repertoriului pentru acest instrument. Deși muzica sa se încadrează în rândul celor mai pretențioase opere în privința tehnicității, stilul lui Chopin iese în evidență prin profunzimea nuanței și a expresivității, și nu doar prin complexitatea tehnică. El inventează forme muzicale precum balada, însă cele mai semnificative inovații sub semnătura sa privesc genuri deja existente precum sonata pentru pian, valsul, nocturna și preludiul. Operele sale sunt numite adesea *sprijinul curentului romantic* în muzica clasică a secolului XIX. În plus, Chopin este primul compozitor clasic occidental care include elemente slave în muzica sa; mazurcile și polonezele sale reprezintă și astăzi baza muzicii clasice naționaliste poloneze.

Sursa:

www.ro.wikipedia.org/wiki/Frédéric_Chopin

PAGINA BIOGRAFICĂ

MIRCEA ELIADE (n. 13 martie 1907, la București - d.22 aprilie 1986, la Chicago) a fost un istoric al religiilor, scriitor de ficțiune, filosof și profesor român la Universitatea din Chicago. Filosof și istoric al religiilor, Eliade a fost profesor la Universitatea din Chicago din 1957, titular al catedrei de Istoria Religiilor Sewell L. Avery din 1962, naturalizat cetățean American în 1966, onorat cu titlul de Distinguished Service Professor. Autor a 30 de volume științifice, opere literare și eseuri filosofice traduse în 18 limbi și a circa 1200 de articole și recenzii cu o tematică extrem de variată, foarte bine documentate. Opera completă a lui Mircea Eliade ar ocupa peste 80 de volume, fără a lua în calcul jurnalele sale intime și manuscrisele inedite.

Copilăria și adolescența

Eliade a fost fiul lui Gheorghe Eliade (al cărui nume de original fusese Ieremia) și al Jeanei, născută Vasilescu.

Ca elev al Colegiului Spiru Haret, Eliade este coleg cu Constantin Noica și cu Barbu Brezianu.

Încă din liceu devine interesat de științele naturii și de chimie, ca și de ocultism, și a scris piese scurte pe subiecte entomologice. În ciuda tatălui său care era îngrijorat de faptul că-și pune în pericol vederea și așa

slabă, Eliade citește cu pasiune. Unul dintre autorii preferați este H. Balzac, dar face cunoștință și cu nuvelele lui Papini și cu studiile social-antropologice ale lui Frazer.

Interesul față de cei doi scriitori l-a dus la învățarea limbilor italiană și engleză; în particular începe să studieze persana și ebraica. Este interesat de filosofie și studiază lucrările lui Vasile Conta, Marcus Aurelius și Epictet, citește lucrări de istorie și, în special, pe Nicolae Iorga și B.P. Hașdeu. Prima sa operă, *Inamicul viermelui de mătase*, a fost publicată în 1921, urmată de *Cum am găsit piatra filosofală*. Patru ani mai târziu, Eliade încheie munca la volumul său de debut, volum autobiographic, *Romanul Adolescentului Miop*.

Eliade, gânditorul

Mircea Eliade avea o serioasă formație filosofală încă din România. După o pubertate dificilă, de intens studio solitar, începând din 1925 adolescentul este aproape unanim cunoscut ca “șef al generației” sale. Încă de la vârsta de 14 ani, începuse să scrie articole de entomologie care trădează o surprinzătoare imaginație, iar ceva mai târziu, primele romane. Nae Ionescu a avut o influență decisivă asupra carierei sale. Recunoscând talentul și cunoștințele

PAGINA BIOGRAFICĂ

lui Mircea Eliade, Nae Ionescu i-a dat o slujbă în redacția ziarului Cuvântul.

Dorind să-și lărgască orizontul intelectual dincolo de lumea franceză, Eliade învață limba italiană și, cu ocazia unor călătorii în Italia, îl cunoaște personal pe G. Papini și pe V. Mcchioro, care avea publicații în domeniul istoriei religiilor.

După cultura italiană, filosofia indiană devine a doua pasiune a lui M. Eliade. Obținând o bursă particulară, începe să studieze limba sanscrită și Yoga cu Surendranath Dasgupta, în Calcutta. Întors la București, își dă doctoratul în filosofie cu o teză despre Yoga.

Începând din 1957, Mircea Eliade se stabilește la Chicago, ca profesor de istorie comparată a religiilor la Universitatea "Loyola". Reputația sa crește cu fiecare an și cu fiecare nouă lucrare apărută, devine membru în instituții ilustre, primește mai multe doctorate *honoris causa*.

Ca istoric al religiilor, Mircea Eliade a pus accentul asupra conceptului de spațiu și timp sacru. Spațiul sacru este în concepția lui Eliade centrul universului, pe când

timpul sacru este o repetiție a elementelor de la originea lumii, lumea considerată ca "orizontul" unui anume grup religios. În această concepție ființele umane *arhaice* erau orientate în timp și spațiu, cele moderne ar fi dezorientate. Dar și în omul modern ar exista o dimensiune ascunsă, subconștientă, guvernată de prezența secretă a unor profunde simboluri religioase.

Catedra de Istoria Religiilor de la Universitatea din Chicago îi poartă numele, ca dovadă a vastei contribuții la literatura specializată din acest domeniu.

În ultimii ani de viață, în ciuda serioaselor probleme de sănătate, Eliade a continuat să lucreze editând cele 18 volume de enciclopedia religiilor, adunând contribuții pentru ultimul volum de istoria credințelor și proiectând un compendiu al lucrărilor sale de istoria religiilor care să apară sub forma unui mic dicționar.

Mircea Eliade a murit la vârsta de 79 de ani, la 22 aprilie 1986, la Chicago.

Sursa:

ro.wikipedia.org/wiki/Mircea_Eliade

PAGINA BIOGRAFICĂ

Opere științifice

- Yoga: Essai sur les origines de la mystique indienne (1936)
- Cosmologie și alchimie babiloniană (1937)
- Comentarii la legenda Meșterului Manole (1943)
- Traite d'histoire des religions (1949)
- Le Sacré et le Profane (1956)
- Aspects du mythe (1963)
- Le mythe de l'éternel retour (1969)
- Le Chamanisme et les Techniques archaïques de l'extase (1974)

Opere literare

- Maytrei (1933)
- Întoarcerea din rai (1934)
- Huliganii (1935)
- Domnișoara Christina (1936)
- Nuntă în cer (1938)
- Pe strada Mântuleasa (1968)
- La țigănci (1969)
- Noapte de Sânziene (1971)
- Bătrânul și birocrațul (1974)
- Romanul adolescentului miop (1927)

Lucrări publicate în limba română

- Romanul adolescentului miop
- Gaudeamus (1929)
- Isabel și apele diavolului (1929)

- Solilocvii (1932)
- Maitreyi (1933)
- Briser le toit de la maison (1986)
- The Quest (1969)
- Sacrul și profanul (1956)
- Oceanografie (1934)
- Întoarcerea din rai (1934)
- Lumina ce se stinge (1934)
- Alchimia asiatică (1935)
- India (1934)
- Caietele maharajahului (1934)
- Șantier, Roman indirect (1935)
- Domnișoara Christina (1936)
- Cosmologie și alchimie babiloniană (1937)
- Șarpele (1937)
- Fragmentarium (1938)
- Nuntă în cer (1938)
- Secretul doctorului Honigberger (1940)
- Nopti la Serampore (1940)
- Mitul reintegrării (1942)
- Comentarii la Legenda Meșterului Manole (1943)
- În curte la Dionis (1977)
- Tinerețe fără tinerețe, Nouăsprezece trandafiri (1980)

Opere memorialistice

- Jurnal
- Memorii (1991)
- Jurnal portughez și alte scrieri (2006)
- Încercarea labirintului (2006)

Mircea Eliade. Citate

Dacă ai ști cât am fugit de tine până când te-am întâlnit.

Nu ești învins decât dacă refuzi bătălia.

Am ieșit din mine ca să pășesc mai departe.

Drumul spre "înțelepciune" sau spre "libertate" este un drum spre centrul ființei tale. Aceasta este cea mai simplă definiție care se poate da metafizicii în genere.

Dincolo de voluptate, dincolo de mit este cu putință o regăsire desăvârșită în îmbrățișare, ca și cum ai cuprinde - pentru întâia oară – o altă parte din tine care "încheie", te completează, revelându-ți o altă experiență a lumii, îmbogățită cu alte, noi dimensiuni.

Viața este durere, fiindcă e încadrată într-un ocean de iluzii și, în același timp, viciată de ignoranță.

Nemurirea sufletului este o consolare, dar nu trebuie niciodată să abuzăm de ea.

Cine știe de ce lăcrimez? Poate pentru că iubesc sau poate aștept; și nădejile mele încep să le irosească anii. Cine știe de ce privesc în gol? Poate îmi amintesc sau poate presimt durerea vieții care cere să fie viețuită toată.

Totul este posibil, împotriva tuturor rațiunilor.

Dar e atât de dureros și greu să crezi în fericire. Pentru cei mulți, fericirea ajunge un sens dat al existenței. Cu atât mai rău pentru ei. Fericirea nu poate fi cunoscută, valorificată și stăpânită decât după ce te-ai îndoit de ea.

Cea mai prețioasă călătorie este aceea către sufletul nostru, călătorie pe care o facem în singurătate.

Lectura este, pentru omul modern, un viciu sau o osândă. Citim ca să trecem examenele, să ne informăm sau citim din profesie. Mă gândesc însă că lectura ar putea implica și funcții mai nobile, adică mai firești.

Fiecare om vrea să fie liber în viață, dar toți fug de consecințele libertății lor.

Dacă uiți, te rătăcești.

Nu-ți dai seama ce copleșitor lucru e să simți câteodată că timpul ți-a luat-o înainte, că n-ai făcut anumite lucruri esențiale la vremea lor și că ai să te trezești într-o bună zi singur, îmbătrânit, incapabil de a mai repara ceva.

Cultura, așadar, nu e decât valorificarea experiențelor sufletești și organizarea lor independent de celelalte valori (economice, politice).

Femeia ne invită să o privim așa cum vrea ea.

Se spune că până acum nu a murit nimeni din dragoste ... oare oi fi eu primul ?

Noutatea anulează în om propria sa cunoaștere despre sine sau, în orice caz i-o tulbură, i-o întunecă.

Mircea Eliade. Citate

*Misiunea istorică a unui popor se judecă după creațiunile lui spirituale.
Timpul este singurul lucru care se pierde într-adevăr.*

Ai fost un prost: nu trebuia să o visezi, trebuia să o iubești!

Libertatea absolută se câștigă prin dragoste. Căci doar dragostea îl eliberează pe om de natura sa, alungând fiara și demonul.

Se întâmplă în viața oricărui bărbat un miracol de câteva clipe: întâlnirea unei priviri, o sărutare, o atingere care nu seamănă cu nimic din ce a fost până atunci.

Recitindu-l pe Eminescu ne reîntoarcem, ca într-un dulce somn, la noi acasă.

Dacă ești tu însuți, înainte de toate tu însuți, dacă ai rădăcinile adânc implantate în viață, în concret, nimic nu te poate rata.

Ciudat, mi se pare că oamenii fug de fericire, nu o caută.

Când ești bătrân iubești mai mult și suferi mai puțin.

Viața poate fi trasfigurată printr-o experiență sacramentală.

În iubire ne deșteptăm totdeauna prea târziu.

Să fii femeie și spirit în același timp, să-ți păstrezi intacte toate izvoarele pasiunii și ale senzualității, dar să le ghidezi prin inteligență, prin nuanțe, prin fantezie.

Nu poți să fii om fără să fii o ființă culturală.

<http://autori.citatepedia.ro/de.php?a=Mircea+Eliade>

Orice ar fi pasiune sau dorință, sete sau foame de experiență reală toate acestea se pot exprima în limba română prin cuvântul dor, care a devenit expresia oricărei dorințe și care implică ființa umană în totalitatea sa.

<http://www.citatecelebre.eu/ro/citate/autori/mircea-eliade>

MOMENTE OMAGIALE. MIRCEA ELIADE

În zi aniversară - vineri, 13 martie - la Biblioteca Școlară, a fost omagiat marele om de cultură român, Mircea Eliade.

Spre deosebire de ceilalți ani, acum s-a insistat mai mult pe aspectele biografice și pe evocarea sa ca eseist, filosof și istoric al religiilor.

Au fost vizionate pe youtube interviuri și materiale documentare cu Mircea Eliade. La sfârșit, citatele din opera filosofului, mai ales cele de dragoste, au dat o notă aparte, oarecum nostalgică momentului și au emoționat pe cei prezenți.

<http://www.youtube.com/watch?v=-YCe7wtybSg>

<http://www.youtube.com/watch?v=sa5GQIWL0nA>

<http://www.youtube.com/watch?v=vYYEOKBPHn4>

PAGINA BIOGRAFICĂ

ANTONIO VIVALDI

Antonio Lucio Vivaldi (n. 4 martie 1678, Veneția, d. 1741, Viena) este cel mai de seamă reprezentant al barocului muzical venețian. A murit ca urmare a unei îmbolnăviri subite (inflamație internă) și a fost înmormântat în cimitirul spitalului.

Îmbrățișând de timpuriu calea preoției, Vivaldi a fost supranumit și *Preotul Roșu*, datorită culorii părului său. El a primit tonsura monahală la 15 ani și a fost hirotonisit preot la 25 de ani. Atins de o maladie cronică despre care se presupune că era astm, *Preotul Roșu* s-a îndepărtat cu încetul de îndatoririle sale eclesiastice începând din 1703, iar din acel moment a putut să se consacre compoziției și învățământului. Numit profesor de vioară la Ospedale della Pietà, în pofida unor întreruperi, uneori foarte lungi (mai mult de doi ani), Vivaldi avea să rămână fidel acestei funcții până în 1740.

În ciuda sănătății precare, a început să călătorească din ce în ce mai mult ca virtuoz și compozitor la Roma, în 1722 și 1724, unde a cântat în fața Papei; probabil la Dresda și în Darmstadt; cu siguranță la Amsterdam, unde a fost publicată cea mai importantă parte a creației sale; la Florența, Praga și la Viena, unde a murit, uitat de prieteni și de rude.

Acestor ocupații, deja solicitante pentru un om care se plângea fără încetare de sănătatea sa

șubredă, din 1713 li s-a adăugat o debordantă activitate de impresar și de compozitor de operă, domenii în care a căpătat o autoritate suficient de mare pentru provoca rivalități tenace, concretizate chiar într-un pamflet. Se pare că de-a lungul întregii vieți, Vivaldi a fost considerat ca un artist aflat în afara normelor, extravagant de bună voie, chiar scandalos.

Consacrarea în toate genurile muzicale avea să-i confere compozitorului o glorie internațională incontestabilă fără precedent în istoria muzicii. Multi călători care treceau prin Veneția (chiar și regele Friedrich al IV-lea al Danemarcei) căutau să-l vadă și să-l asculte pe "*Preotul Roșu*". Există numeroase și prețioase mărturii asupra ceea ce reprezenta viața muzicală venețiană și asupra efectului electrizant al interpretării și creațiilor lui Vivaldi.

Culegeri tipărite și copii în manuscris (mai ales concerte) ale lui Vivaldi au circulat în întreaga Europă până în jurul anului 1750 și se știe că, începând din 1720, Bach a avut pentru aceste lucrări un asemenea entuziasm, încât a recopiat sau a transcris un mare număr dintre ele, asigurând astfel, fără să fi intenționat supraviețuirea lucrărilor modelului său.

Înzestrat cu un auz excepțional, virtuoz curajos care improviza cu plăcere și dirijor celebru (unul dintre primii din istorie), Vivaldi și-a

PAGINA BIOGRAFICĂ

consacrat întregul geniu descoperirii neîncetate a unor noi combinații ritmice și armonice și a unor îmbinări imprevizibile de instrumente. El este unanim considerat a fi compozitorul care a dat cea mai mare strălucire genului numit *concerto*, în perioada barocului.

Prin creația sa instrumentală Antonio Vivaldi a exercitat o influență puternică în dezvoltarea ulterioară a muzicii în clasicismul Vienez prin reprezentanții săi de seamă: Haydn, Mozart și Beethoven. Cuceririle vivaldiene în domeniul creației instrumentale nu au avut un impact doar asupra genurilor cărora

acestea li se adresau în mod direct, ci asupra muzicii baroce în ansamblul ei, încât pe bună dreptate se poate vorbi despre un anume spirit concertant vivaldian care a revoluționat și a animat întreaga creativitate muzicală barocă venețiană și europeană.

În timpul vieții Vivaldi a publicat 40 de culegeri de sonate și concerte. În 1977 erau cunoscute 768 de lucrări sau fragmente autentice vivaldiene, cărora li se adăugau 68 de lucrări atribuite.

Sursa:

ro.wikipedia.org/wiki/Antonio_Vivaldi

MOMENTE OMAGIALE. CHOPIN și VIVALDI

Nocturnele, baladele lui Chopin și *Anotimpurile* lui Vivaldi au fost ascultate la Biblioteca Școlară, în pauzele mari, la începutul lunii martie, pentru a marca zilele aniversare ale celor doi compozitori.

Dacă, de regulă, adolescenții refuză muzica clasică, în cazul *Anotimpurilor*, precum și a baladelor lui Chopin elevii au fost plăcut impresionați.

Aspectele biografice ale celor doi au fost prezentate oarecum romanțat pentru a completa imaginea de artiști geniali, excentrici și nonconformiști a compozitorilor.

www.youtube.com/watch?v=XhnRIuGZ_dc

www.youtube.com/watch?v=V60USaluxGA

www.youtube.com/watch?v=pe-MIDDfckw

EXPERIMENT INEDIT

Prezentare de carte

În seria evenimentelor culturale **“Oameni de excepție la Liceul Tehnologic”**, poeta **Casandra IOAN**, profesoară de engleză la Școala Gimnazială Axente Sever Aiud, și poeta **Anda CHIȘ**, profesoară de matematică la Școala Gimnazială Blandiana, au inițiat miercuri, 6 februarie, 2013, la Biblioteca Școlară, o prezentare de carte și au dezvăluit elevilor aspecte ale creației poetice în versuri.

Cea care ne-a introdus în atmosfera poeziei a fost poeta Anda Chiș, care și-a prezentat volumul de debut, *“Un zâmbet mi se agață de buză”*, apărut la Editura Unirea Alba-Iulia, în anul 2012.

Elevii prezenți au pus întrebări legate de aspectele biografice ale poetei dar și de tainele scrisului. Poeta a insistat asupra continuității și perseverenței în scriere, în căutarea unei viziunii proprii asupra lucrurilor din jur. *“Viziunea personală asupra lucrurilor este o primă condiție a reușitei unei poezii, urmează apoi firul profund și plin de simboluri, ca o sumă de imagini consecutive asupra unui sentiment, asupra unei idei (...) Un copac altfel se vede din scrierile lui Sorescu, din scrierile lui Nichita sau din scrierile lui Blaga ”* a mai adăugat ea.

Poeta Casandra Ioan a propus elevilor alcătuirea unei poezii având ca punct de reper poezia *“Curiozitate”*, a lui Sorescu. Ea a indicat ca versuri de alcătuire a poeziei răspunsurile pe care le pot avea elevii la întrebările poeziei date, urmând ca aceste răspunsuri să fie rearanjate pentru a avea un alt impact.

Elevii au răspuns provocării cu idei și versuri pline de lirism și frumusețe. Profesoara de Limba și literatura română - Maria Pitea, prezintă la această întrunire, a fost impresionată de poeziile elevilor și a propus postarea lor pe site-ul școlii.

PREZENTARE DE CARTE

"Un zambet mi se agata"

Claudia Anda Chis

editura Unirea

Alba Iulia 2012

"Profilul aerului"

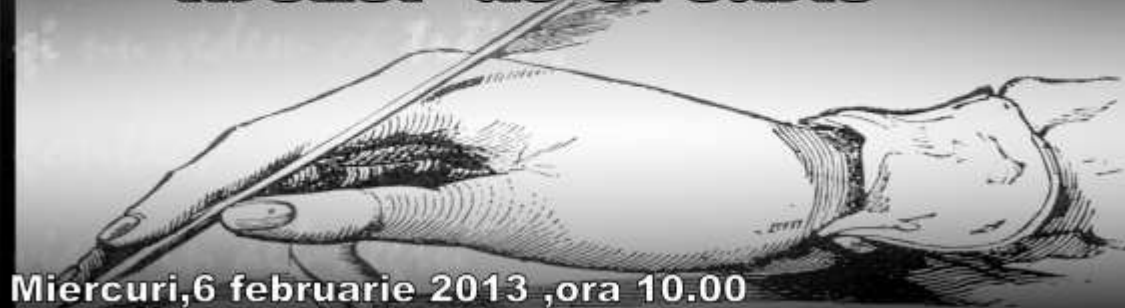
Casandra Ioan

editura Limes ,

Cluj Napoca

Atelier de creatie

Miercuri, 6 februarie 2013 , ora 10.00

Liceul Tehnologic Ocna Mures

PRIMA IUBIRE, PRIMELE VERSURI

Flavia Melania NICOARĂ (cls. a X-a C)

Anotimp special

E un anotimp pierdut în timp,
Uitat în zare.
E anotimpul dragostei nemuritoare.
Un anotimp în care se pierd
porumbeii.
Se pierd și se dau cu totul uitării.

Se regăsesc în speranțe ...

Speranțe aruncate în timp,
Speranțe ascunse în nori.

Speranțe prinse doar de porumbeii
Ce poartă dragoste adevărată –
cei ce nu rănesc intenționat,
cei ce iubesc necondiționat.

Rătăcită

Sunt rătăcită în visele mele,
Cum este Luna între stele:
Sunt multe și nu știu după care să
alerg.
Sunt pierdută în colțuri
Și nu pot să mai merg.
Să merg după ele, să le am pe toate –
Așa cum Luna are cerul atât de
aproape.

E greu să trăiești din iluzii,
Să te minți pe tine însuși:
Că visele vor deveni realitate,
Că vei avea viața ce ți-o dorești așa ...
peste noapte.

Trebuie să ai puterea să-ți duci viața
înainte,
Cum Luna revine în fiecare seară și-ți
aduce
Mai multe cuvinte, speranțe în minte
...
Și totuși sunt rătăcită în lumea asta
mare ...

Între Lună și stele ... rămân doar cu
visele mele.

Iulia Cristina CRIȘAN
(cls. a XII – a A)

E greu în lume...

E greu în lume să trăiești,
Singur, fără putere,
Să n-ai cui spune *Te iubesc!*,
Să n-ai o mângâiere.

E greu în lume să trăiești
Singur printre străini,
Să fii copilul nimănui
Ca floarea printre spini.

E greu în lume să trăiești,
Să n-ai nicio speranță,
Secretul lumii să-l înveți
Și să pășești în viață.

Dar vreau, atunci când voi ieși,
Să am o năzuință – prin lume
Totul să cunosc,
Asta-i a mea dorință.

Iulia FARKAȘ (cls. a XI-a B)

Reguli

Inima îmi bate atât de tare,
Atât de tare, încât îmi tresare,
Și nu știu....

Nu știu dacă este adevărat
Sau doar un *simplu moment*.
Nu stiu dacă aş putea să schimb
trecutul;
Să nu mă mai bântuie,
Să îmi trăiesc viața -
chiar de la zero.

Să mă gândesc că acesta e un joc
demo,
La care o iei de la capăt, iar și iar ,
Dar totul pare în zadar.
Mi-am dat seama că viața
Nu e roz, precum pare;
E neagră – și atunci când afară e
soare.
Sufletul de copil nu moare ...
Se lovește și abia reușește să trezească
Acele zâmbete otrăvitoare.

Iuliana Mioara GIURGIU (cls. a X-a C)

Arată

Arată la toți
Ce poți !

Atunci,
când cei din jur te umilesc și nu îi mai
suporți,

Ridică-te mai sus ca toți
și arată-le ce poți.

Să crezi că ai putere
Să pleci în lume;
Să nu-ți lași capul jos;
să demonstrezi mereu
ce poți.

Andrada Adriana HERCHI (cls. a X-a C)

Știu

Știu că
e prea târziu
să mai adaug ceva
la tot ceea ce a fost frumos.

Colind cu tine
doar prin imagini;
imagini – amintiri
care nu mă lasă
să îmi iau viața
de la capăt.

Nu știu
de ce iubim atât de mult
când nu e voie să iubim.

Știu că
iubirea este
cel mai frumos lucru
care te condamnă
la suferință.

Mihaela SZILAGYI (cls. a XI-a B)

Speranță

Zâmbind printre lacrimi,
Am simțit că durerea e mai mică
Dorind, am simțit că
Singurătatea e mai puțin dureroasă .
Iubind, am simțit că
Nefericirea nu ține pentru totdeauna.
Iertând, am simțit că
Rănilor se pot vindeca.
Răbdând, am simțit că
Fiecare clipă e prețioasă.
Ascultând, am simțit că
Orice om are în inimă o durere.
Visând, am simțit că fiecare clipă în care
Mă gândesc, din inimă, la ceva frumos,
Poate rămâne o amintire.

Alexandru Mihai MUREȘAN (cls. a X-a C)

Definiții

Iubirea

Iubirea este vocea sufletului. Este inima care bate cu putere atunci când este lăsată liberă.

Este comoara cea mai de preț de pe Pamânt.

Este cheia din cer și Pamânt. Dacă îți deschizi sufletul și o lași liberă, aceasta va strabate ape și va trece prin munți.

Este darul cel mai de preț oferit de Dumnezeu lumii.

O persoana care iubește este un om în toata puterea cuvântului. Ea nu ține seamă de vârstă sau de aspect. Cel care iubește fără să țină cont de aceste lucruri este o persoană specială.

A iubi nu înseamnă a face lucruri speciale, ci doar a arăta persoanei iubite ce simți cu adevărat pentru ea.

Ioana Florina VITAN (cls. a IX-a C)

Băiat adevărat

Un băiat adevărat este acela care știe
să-și dăruiască inima în totalitate unei fete;
să plângă fără să-i fie rușine în fața ei;
să-i zică un sincer *Te iubesc!*
să o alinte atunci când e nevoie:
să-i spună că ea e îngerașul lui,
și că niciodată nu s-ar despărți de ea
pentru că o iubește cu adevărat,
Chiar și atunci când e supărat pe ea.

Petru CRĂCIUN (cls. a X-a A)

Viața

Viața e un dar
Chiar dacă unii cred că e de prisos.
E un dar divin
De a fi un timp limitat pe pământ.

Viața e mai mult decât reală.
Ea poate fi atât de frumoasă,
Încât să pară ireală.

Doar în tristețe comparăm
Frumusețea lucrurilor.

Hajny Erszebet KURUCZ (cls. a X-a B)

Ieri, azi

Doar cu tine mă simt fericită,
Simt că trăiesc.

Ești pastila mea de fericire.

Ieri te-am avut,
Iar azi te-am pierdut.

Ieri mi-ai promis iubire,

Azi suntem o amintire.

Ieri mi-ai dat o șansă,
Azi m-ai lăsat baltă.

Ieri stiam că va fi complicat.

Am crezut că mă iubești,
Dar azi vii și mâine pleci.
Nici nu ști ce îți dorești.

Iubirea

Iubirea este un sentiment, de cele mai multe ori, de fericire; în rest este durere. Iubirea ține foarte mult timp. Ea te învață cum să trăiești. Fără iubire nu poți să faci absolut nimic.

Iubirea corectă nu înșală niciodată.

Elena Cristina CONSTANTIN (cls. a X-a B)

Întineric

S-a stins lumina:
în sufletul meu
nu mai locuiește nimeni;
nici măcar un trecător.

Ce să fac!?

Am crezut că văd,
Am crezut că simt,
Dar nu mai e nimic.

E gol sufletul meu.

Iuliana CIOROPAN (cls. a X-a C)

Sufletul tău

Sufletul tău
E gol.
Falsitatea ta
e rece ca gheața.

Banii tăi
nu pot cumpăra
ceea ce îți lipsește
cel mai mult –

inima mea,
făcută de tine
în mii de bucăți.

Aurora ȘOLEA (cls. a XII-a A)

Cum e cerul plin de stele,
Așa ești tu în gândurile mele.
Și oricât aș încerca ...
Tot apare câte o stea.

Stau acum în pat
Și mă gândesc la tine,
La sărutul care
M-a schimbat în bine.

La căldura mâinii tale,
La ochii tăi căprui,
La vocea ta duioasă -
Ca a nimănui.

Mă gândesc mereu

La surâsul tău,
Care – în curând,
Va fi doar al meu.

Când sunt lângă tine,
Mă simt ca în rai.
Când mă strângi în brațe,
Drumul să nu-mi dai!

Să mă strângi acolo...
Vreo oră... două... trei !
Să îmi dai săruturi –
Vreo mie ... câte vrei!

De tine să am grijă,
Ca de un trandafir;
Petală cu petală,
Să pot să te admir.

Să te ating suav,
Din cap până-n picioare.
Inimii mele,
Să-i dau oare ascultare?

Cu tine împreună,
Pe nori vreau să pășesc,
Să spun lumii întregi,
Cât de mult eu TE IUBESC!

MOMENT CULTURAL DE EXCEPȚIE

“ART- CULTURA ’13” – Alternative educative ale spațiului cultural”

Liceul Tehnologic Ocna Mureș, în parteneriat cu Centrul Cultural “Liviu Rebreanu” Aiud și Fundația INTER ART Aiud au invitat elevii școlii la biblioteca joi, 28 februarie 2013, pentru a participa la proiectul de educație alternativă “ART-CULTURA ’13” – Alternative educative ale spațiului cultural”.

Desfășurată sub forma unui atelier de lucru întâlnirea a fost coordonată de scriitorul Ioan Hadarig a cuprins : muzica pe versuri de Lucian Blaga, Mihai Eminescu, Livia Rebreanu Hulea, Ioan Hădărig, interpretată de Marius Moga, linogravură (tehnică și artă) de Andrei Bako și fotografie de Zoltan Balog. Au fost prezentate următoarele cărți și albume de artă : Liviu Rebreanu / Intime, C. Cublesan / Nuvelistul Rebreanu, România literară aiudeană, Album folcloric, Ioan Hădărig /Atingerea singurătății, Imagini cu Aiudul de altădată etc.

Directorul Liceului Tehnologic, prof. Cornelia Popescu, a insistat asupra parteneriatului de excepție de care se bucura școală cu Centrul Cultural “Liviu Rebreanu” Aiud, întrucât acesta, pe lângă momente culturale inedite, a oferit, de câțiva ani, și posibilitatea de afirmare și recunoaștere artistică a unor elevi talentați ai școlii.

Biblioteca școlii, Luminița Bugar, a ținut să sublinieze faptul că poetul Ioan Hadarig, managerul Centrului Cultural “Liviu Rebreanu” Aiud, alături de colegii săi din cele două instituții de cultură, prin activitatea desfășurată a reușit să mențină tradiția culturală de marcă a Aiudului și să sprijine, alături de Fundația INTER ART, înscrierea municipiului în seria centrelor culturale internaționale.

I.H.

Articol preluat:

<http://www.ziarulunirea.ro/experiment-cultural-inedit-la-ocna-mures-160011.html>

CENTRUL CULTURAL LIVIU REBREANU AIUD
FUNDATIA INTER-ART AIUD
LICEUL TEHNOLOGIC OCNA MUREȘ

ORGANIZEAZĂ

**JOI 28 FEBRUARIE 2013
ORA 11,00**

**ART-CULTURA '13
ALTERNATIVE EDUCATIVE
ALE SPAȚIULUI CULTURAL**

MARIUS MOGA
APROPAPE VIS /
MUZICĂ PE VERSURI DE:
LUCIAN BLAGA, MIHAI EMINESCU
etc.

ANDREI BAKO
LINOGRAVURĂ - TEHNICĂ ȘI ARTĂ

IOAN HĂDĂRIG
POEME, STUDII, ESEURI

locul:
**BIBLIOTECA ȘCOLARĂ
A LICEULUI TEHNOLOGIC
OCNA MUREȘ**

EXPERIMENT INEDIT

Un copac plantat – o mare bucurie !

Elevi din programul CEZAR și elevi din Clubul *Prietenii Bibliotecii* au avut parte, în aceste zile, de o bucurie deosebită – aceea de a planta pomi fructiferi în curtea școlii.

Grija pentru pomi, dragostea cu care s-au implicat copiii în săpatul gropilor și în plantatul propriu zis a uimit profesorii prezenți, care se așteptau la o atitudine mai rezervată din partea lor, luând în considerare profilul elevului modern, pasionat doar de calculatoare.

Cei 30 de pomi plantați – caiși, peri, pruni și meri - au fost donați de **Pepiniera CSABA Aiud**, care se implică și în proiecte destinate amenajării spațiilor verzi.

UTILE ...

Cărți în pregătire la editura Polirom:

1. *Libertatea de a iubi*, Uzma Aslam Khan
2. *O poveste pentru timpul prezent*, Ruth Ozechi
4. *Misiunea de a uita*, Maria Duenas
5. *Zile birmaneze*, George Orwell
6. *Harta și teritoriul*, Michel Houellbecq
7. *Copiii arborelui de jacaranda*, Sahar Delijani
8. *Luna și doi bani jumate*, Somerset Maugham
9. *Nu te mișca*, Margaret Mazzantini
10. *Pacientul englez*, Michall Oudaatje
11. *Oameni versus piețe. Economia pe înțelesul tuturor*, Paddy Hirsch
12. *Literatura de azi. Dialoguri pe net*, Daniel Cristea Enache

(Sursa: <http://www.polirom.ro/noutati/carti-in-pregatire/>)

Link-uri recomandate:

<http://www.revistafamilia.ro/>

<http://revistaechinox.ro/>

<http://www.revista-astra.ro/>

<http://www.secolul21.ro/>

<http://www.timpul.ro/>

www.inter-art.ro/

www.ocnamuresonline.ro

www.pepinieracsaba.ro

<http://www.liceultehnologicocnamures.ro>

DIN CUPRINSUL REVISTEI:

Pagina biografică: F. Chopin / pag. 2

Pagina biografică: M. Eliade / pag. 3

Pagina biografică: A. Vivaldi / pag.8

Momente omagiale / pag. 9

Experiment cultural: Prezentare de carte /pag. 10

Poezii:Prima iubire, Primele versuri/ pag. 11

Moment cultural de excepție:” Art Cultura’13” / pag.24

Experiment inedit: “Un copac plantat-o mare bucurie” / pag. 26

Utile. Cuprins / pag.27

Sponsori / pag. 28

Colectivul de redacție:

Clubul Prietenii Bibliotecii

Redactor: bibl. Luminița Bugan

Colaboratori: prof. Maria Rasa

prof. Maria Pitea

prof. Timea Nagy

prof. Alexandru Vigh

prof. Dorina Bogdan

MULTUMIM SPONSORILOR ȘCOLII:

Asociația Cultural Științifică “*Vasile Pogor*” Iași
S.C. Rigips România SRL- punct de lucru Turda
S.C. Isopor SRL Cluj
S.C. Baumit România SRL- punct lucru Teiuș
S.C. San Siro SRL Cluj
S.C. Sentosa Impex SRL-punct lucru Cluj
S.C. Marelco SRL Cluj
S.C. Ferometal SRL Ocna-Mureș
Ziarul *ocnamuresonline*
Pepiniera CSABA Aiud

